

Anděl

Karel Kryl 1969

C G⁷

C Am C G⁷

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla přinesl jsem si anděla, polámal mu křídla, díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému, tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R. A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,

C Am G⁷ C
||: co mě čeká a nemine :||

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky,
debatujíce o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R. A proto, prosím, věř mi...

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R. A proto, prosím, věř mi...